

3. júl: sv. Tomáš, apoštol

Pôvod mena: z aramej. teóma – dvojča, blíženec.

Tomáš, nazývaný tiež Didymus – Dvojča, pochádzal z Galilei z Palestíny, kde sa živil rybolovom. Patril do úzkeho kruhu Dvanástich. Evanjeliá ho spomínajú niekoľkokrát: keď je ochotný ísť s Ježišom na smrť; vo večeradle počas Poslednej večere; osem dní po zmŕtvychvstaní, keď po predchádzajúcej nevere vkladá ruku do boku Ježiša.

Podľa tradície sv. Tomáš evanjelizoval Partov (Irán). Dostal sa až do Perzie a Indie, kde sa údajne stretol s mudrcami, ktorí našli Mesiáša v Betleheme. Poučil ich o kresťanskej viere a vysvätil za biskupov. Tu obrátil na vieru kráľa menom Gundaphar. Dodnes sa v Indii označuje časť kresťanov ako „Tomášovi kresťania“. Tomáš tu podstúpil mučenícku smrť v Kalamine prebodnutím (okolo r. 67, alebo r. 72.). Pochovali ho v Mailapur (dnes predmestie Madrasu). Dodnes sa tu nachádza kamenný reliéf svätca.

V 3. storočí, práve 3. júla, relikvie preniesli do Edessy, potom na ostrov Chios. V r. 1258 ich križiari previezli do Ortony v strednom Taliansku. Je patrónom Indie, Portugalska, miest Urbino, Parmy, Rigy; tiež architektov, staviteľov, tesárov, geodetov, kamenárov, murárov, stolárov, manželstiev, teológov.

V ikonografii je zobrazený ako mladík (do 13. stor. na Západe, do 18. stor. na Východe), neskôr ako starší muž v tunike a plášti. V ikonografickej prezentácii sa opakuje niť „neveriaceho“ Tomáša. V Bazilike Svätého križa v Ríme ako vzácna relikvia sa nachádza jeho prst, ktorý vložil do rán Zmŕtvychvstalého. Atribútmi svätca sú uhlomer, kalich, kniha, meč, srdce, kopija, ktorou ho prebodli, zvitok.

Obrázok – Neveriaci Tomáš:

Obtiahni podľa bodiek Pána Ježiša a dokresli miesta jeho rán, ktoré videli apoštolí po jeho zmŕtvychvstaní.

Dokresli, čo chýba sv. Tomášovi, aby aj on mohol vidieť Pána Ježiša.

Predsavzatie:

Vyznám svoju vieru slovami modlitby Verím v Boha.

